

ಆದಿ ಸಭೆಯು ಅಷ್ಟು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಯಾಕೆ ಕೊಟ್ಟಿತು

ಆದಿ ಸಭೆಯನ್ನು ನಾವು ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡುವಾಗ, ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವ ಹಲವಾರು ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಅವರ ಆಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಅವರ ತ್ವರಿತ ಬೆಳವಣಿಗೆ, ತಮ್ಮ ಒಡೆಯನಿಗೆ ನಿಷ್ಠೆ, ಅಪೊಸ್ತಲರ ಬೋಧನೆಗೆ ದೃಢವಾದ ಅನುಸರಿಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಅನೇಕ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ನಾವು ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗುತ್ತೇವೆ.

ಬಹಳವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚತಕ್ಕ ಅವರ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳೆಲ್ಲ ಒಂದು ಅವರಿಗೆ ಭೌತಿಕ ಸೊತ್ತುಗಳೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದ ಉದಾರತೆ. ಅವರ ಕೊಡುಬಿಡು ಬಲತಾರದಿಂದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಲೀತಿಯ ಒತ್ತಾಯವನ್ನೂ ಅವರ ಮೇಲೆ ಹೇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮೇಲೆ ಸುಂಕವಿರಲಿಲ್ಲ. ಜನರಿಗೆ ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಕೊಡುಬಿಡು ಯಾವುದೇ ಸ್ವಾರ್ಥದ ಉದ್ದೇಶಗಳಿರಲಿಲ್ಲ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದರ ಉದಾರಹಣಿಯು ತ್ರೇಲಿತ ಬರಹಗಳಿಂದ ಯಥಾರ್ಥವಾದ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಯೆರೂಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಕ್ರೈಸ್ತರು ತಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾರಿ, ಅಗತ್ಯವಿರುವವರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ತಮ್ಮ ಹಣವನ್ನು ತಂದಿಟ್ಟರು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯ 4:34, 35). ಅನಂತರದಲ್ಲೂ ಹಾಲನು ಫಿಲಿಪ್ಪಿಯವರ ಮತ್ತು ಮಕೆದೋನ್ಯದಲ್ಲೂ ಇತರರಲ್ಲೂ ಉದಾರತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಗಳಿಕೆಯ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಹೇಳಿದನು (ಫಿಲಿಪ್ಪಿ 4:14, 15; 2 ಕೊರಿಂಥ 8:1-4). ಮೊದಲನೆಯ ಶತಮಾನದ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಉದಾರತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಕೊಡುಬಿಡು ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರ ಅಪಾರ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಒಂದು ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸುವಾರ್ತೆ ಸಾರುವುದು ಮತ್ತು ಕೊರತೆಯುಳ್ಳ ದೇವಜನರ ಜೋಪಾನನೆ ಮಾಡುವುದು ಉದಾರ ಕೊಡುಗೆಗಾಗಿ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಕ್ರೈಸ್ತರ ಧಾರಾಳವಾದ ಸಹಾಯವು ಈ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಿತು.

ತಮ್ಮ ಕೊಡುಬಿಡುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಯಾಕೆ ಅಷ್ಟು ಉದಾಲಿಗಳಾಗಿದ್ದರು? ಕೊಡಲು ಶಕ್ತರಾಗುವಂತೆ ಜನರು ಯಾಕೆ ತಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾರಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು? ಮೊದಲನೆಯ ಶತಮಾನದ ಉದಾರತೆಗಾಗಿರುವ ಕಾರಣಗಳ ಅಧ್ಯಯನವು ಈ ಶತಮಾನದಲ್ಲೂ ಸಭೆಯು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿವೆ. ಹೆಚ್ಚು ಉದಾರವಾಗಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು.

ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟರು

ಅದರ ಕೊಡುಬಿಡೆಗೆ ಒಂದು ಜೀವದ ಕೈ 2 ಕೊಲಿಂಥ 8:5ರಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ: "... ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನೇ ಕರ್ತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು ..." ಅವರು ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಾಟು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಮಾರ್ಪಾಟುವುದು ಅಂದರೆ ಒಬ್ಬನಾಗಿರುವದನ್ನು ಮತ್ತು ಒಬ್ಬನಾಗಿರುವದನ್ನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಡುವದೆಂದು ಅರ್ಥ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಇವರು ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಅವರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ನಂಬಿಕೆಯ ಮೇಲಿನ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಮನೋಭಾವನೆಯು, "ಇಲ್ಲ, ಕರ್ತನೇ, ನನ್ನನ್ನೇ ನಿನಗೆ ಕೊಡುವೆನು" ಎಂಬುದಾಗಿತ್ತು. ಒಬ್ಬನು ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ಕರ್ತನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಾಗ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಅಸ್ತಿತ್ವಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸುವ ವಿಷಯವು ಕಷ್ಟವಾದದ್ದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಅನೇಕರು ಜಿಪುಣರೂ, ಆಶೆಬಿಡುವಂತಹ ಆಗಿರುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವು ಅವರು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಎಂದೂ ಕೊಡದೇ ಇರುವಂಥದ್ದಾಗಿದೆ. ಮಾರ್ಪಾಟುವಿಕೆಯು ಸಮಯವನ್ನು, ತಲಾಂತುಗಳನ್ನು, ಸ್ವಂತವನ್ನು ಮತ್ತು ಅಸ್ತಿಗಳನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸುವದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವದನ್ನು ನಾವು ಕಲಿಯುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ.

ಅವರಿಗೆ ಉದಾರತೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿತ್ತು

ಆದಿ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಉದಾರತೆಗೆ ಬಲವು ಇದ್ದ ಸಮಾಜದಿಂದ ಬಂದವರಾಗಿದ್ದರು. ಯೆರೂಸಲೇಮ ಸಭೆಯು ಉದಾರತೆಯುಳ್ಳ ಇತಿಹಾಸದೊಂದಿದ್ದ ಯೆಹೂದ್ಯರಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಇಸ್ರಾಯೇಲು ದೇವ ದರ್ಶನ ಗುಡಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅದರ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಅರ್ಪಣೆಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ದೇವಾಲಯಕ್ಕಾಗಿ ದಾವಿದನ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು, ದೇವಾಲಯದ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ತಂದ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಪುನಃ ಕಟ್ಟುವದಕ್ಕಾಗಿ ತಂದ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಯೋಚಿಸಿರಿ, ಹಳೇ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಉದಾರತೆಯು ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಅನೇಕರನ್ನು ನಾಚಿಕೆ ಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಯೆಹೂದಿ ಧರ್ಮದ ಯೆಹೂದ್ಯರ ದಶಮಾಂಶ, ಅರ್ಪಣೆಗಳು, ಕಾಣಿಕೆಗಳು ಹಾಗೂ ಯಜ್ಞಗಳು ಬಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ. ಒಟ್ಟು ಕೊಡುಗೆಗಳು ಅವರ ಆದಾಯದ ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಶತ ಪ್ರಮಾಣಗಳಲ್ಲಿದ್ದವು. ಅವರು ಕ್ರೈಸ್ತತ್ವಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಪಾಟು ಹೊಂದಿದಾಗ ಉದಾರವಾಗಿ ಕೊಡುವುದು ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಕ್ರಿಸ್ತನಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲು ಅವರು ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಿದ್ದರು: ಆದರೆ ಅವರು ಆ ಸ್ವತಂತ್ರವನ್ನು ದುರಾಶೆಯ ಹೊಂದಿಕೆಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗಿದ್ದ ಕೊಡುವದರ ರೂಢಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾದದ್ದನ್ನು ಅವರು ಕೊಟ್ಟರೋ?

ಈ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೋಧನೆಯ ಅಗತ್ಯತೆಯಿದೆ. ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಲಾಗುವ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳಲು ಬೈಬಲಿನಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯವನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ, ಬಲವಾಗಿ ಬೋಧಿಸದಿರುವುದು ಕ್ರೈಸ್ತ ಉದಾರತೆಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ.

ಮನೆವಾರ್ತೆಯ ತತ್ವವನ್ನು ಅವರು ಗುರುತಿಸಿದ್ದರು

ಪ್ರಥಮ ಶತಮಾನದ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಮನೆವಾರ್ತೆಯ ತತ್ವವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತದ್ದಲ್ಲವೆಂದೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬಾತನ ಅಸ್ತಿಯ ಜೋಪಾನನೆ ಮಾಡುವ ಮನೆವಾರ್ತೆಯವರು ತಾವಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅದರ ವ್ಯವಹಾರ ಹೇಗೆ ಮಾಡಿವೆಂಬುದರ ಲೆಕ್ಕಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅವರು ತಿಳಿದಿದ್ದರು. ಆದುದರಿಂದ ಅವರು ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವದರ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರಲು ಬಯಸಿದರು.

ಬೈಬಲನ ಅನೇಕ ವಾಕ್ಯಗಳು ದೈವಿಕ ಒಡತನದ ಬಗ್ಗೆ ಬೋಧಿಸುತ್ತವೆ. ಉದಾ ಹರಣೆಯಾಗಿ ಬಿಮೋಚನಕಾಂಡ 19:5, “ಭೂಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ನನ್ನದೇ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. (ಇತರ ವಾಕ್ಯಗಳು ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕಾಂಡ 10:14; ಕೀರ್ತನೆ 24:1; 1 ಕೊಲಿಂಥ 10:26.) ಹೀಗೆ, ಮಾನವ ಮನೆವಾರ್ತೆಯು ಬೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ನಾವು “ದೇವರ ವಿವಿಧ ಕೃಪೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಮನೆವಾರ್ತೆಯವರಾಗಿರಬೇಕು” (1 ಪೇತ್ರ 4:10). ನಮ್ಮ ದೇಹಗಳು ನಮ್ಮವುಗಳಲ್ಲ ಎಂದು ಪೌಲನು ಒತ್ತಿಹೇಳಿದನು (1 ಕೊಲಿಂಥ 6:19). ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟದರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಅರಿತು ಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವದರಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರುವೆವು. ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕಾಗುವುದು.

ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ಅವರು ಕೊಟ್ಟರು

ಆದಿ ಶಿಷ್ಯರು ಉದಾರವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರು ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ಕ್ರೂಷಿಯ ನೆರಕನಲ್ಲ ಜೀವಿಸಿದರು. ಕೆಲವರು ಕಲ್ಪಾಲಿಯ ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಅತ್ಯುನ್ನತವಾದ ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಉದಾರತೆಯನ್ನು ಅವರು ನೋಡಿದ್ದರು. ದೇವರು “ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು” ಅವರು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಅದರ ರುಜುವಾತು ಇತ್ತು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಹೇಗೆ “ಆತನು ಕೊಟ್ಟನು” ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ನೋಡಿದ್ದರು (ಯೋಹಾನ್ 3:16 ನೋಡಿ). ಅವರನ್ನು “ಆತನು ಮೊದಲು ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದರಿಂದ” ಅವರು ದೇವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದರು (1 ಯೋಹಾನ್ 4:19). ಆದುದರಿಂದ ಕೊಡಲು ಅವರಿಗೆ ಕಠಿಣವಾದದ್ದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮುಕ್ತಾಯ

ಕಲ್ಪಾಲಿಯಿಂದ ನಾವು ಹಲವಾರು ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆದದ್ದನ್ನು ನಮಯದಿಂದ ಅಳಿಸಿ ಹಾಕಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಕೊಡುವದರಲ್ಲಿಯ ಉದಾರತೆಯ ಕೊರತೆಗೆ ದೊಡ್ಡ ಕಾರಣವು ಶಿಲುಬೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳದಿರುವುದಾಗಿದೆ. ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು “ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡಿ” ನಮಗಾಗಿ ತನ್ನ ಕುಮಾರನನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು (ಯೋಹಾನ್ 3:16; ಎಫೆಸ 5:25 ನೋಡಿ). ಇದನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವುದು. ಈ ಪ್ರೀತಿಯು ನಮಗಾಗಿ ದೇವರು ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ ಉದಾರತೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು.